

ಆನೆ ತತ್ತೀನೆಂಬೊ ಮಾತು ಯಾವ ಸೀಮೇದಂತಿನಿ? ತಂದಾನು ಅಂತ್ತೇ ಅಂದ್ವಳಾಣ. ಸವಾರಿ ಮಾಡೂದ್ಧೆ ನಾಯೇನು ಮೈಸೂರು ಮಾರಾಣೇನೇನೆ? ಕೆಲ್ವ ಆಗೋವರುಕು ಈ ಗಿಲಿಟು ಮಾತುಗುಳು. ಆಸಾಡದಾಗ ಮಳಿ ಬಂದ್ರೂ ಬಂದಾತು, ಇವುನು ಲೀಡುರಾಗೋದು ಹುಣ್ಣಿಮಿ ಬೆಳದಿಂಗ್ಗು ಬತ್ತೋದಾಗ. ಅಲ್ಲಂದೀಯೇನು' ಅಂದಳು ಅಮ್ಮಲು.

'ಅದೂ ದಿಟವೆ' ಅಂದ ಮುನಿಮಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಮಾತು ಜೋಡಿಸಿದಳು, 'ಅಯ್ಯೋ ತಾಯಿ, ನಿನ ಗಣಸು ಮಾತಂದೆ ನೀನು. ನನ ಗಣಸು ಕತೀನೂ ಬ್ಯಾರೆ ಅಲ್ಲಮ್ಮಿ, ನಿನ ಗಣಸು ಬಸವನಾದ್ರೆ ನನ ಗಣಸು ಅದರ ಬಾಲ ಕಣಮ್ಮಿ, ಇಬ್ಬುದೂ ಒಂದೇ ರ್ವಾಗ. ನಮ್ಮಿಂದಾಗುದ ಮಾತುಗಳ ಆಡೋದಕನ್ನಾ ಆಗೋ ಮಾತುಗಳ ಅನ್ನೊಳಾದ್ರಿಂದ ಮನ್ನು ವಸಿತಣ್ಣಾತದೆ.'

***

ಅಂದು ಇದ್ದುದು ಟೊಮ್ಮಾಟೋ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ. ಗಂಡಾಳುಗಳು ನೆಟ್ಟ ಉದ್ದಕಡ್ಡಿಗಳಿಗೆ, ಹೆಣ್ಣಾಳುಗಳು ಅಡ್ಡಕಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮಲು ಸಣ್ಣ ಟೈನ್ ದಾರ ಸುತ್ತಿ, ಬಿಗಿಸಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಂಕೋಜಿ, ಒಂದು ಪದ ಎತ್ತಿಕೊ ಎಂದು ಅಮ್ಮಲುಗೆ ಹೇಳಿದ. 'ನಂ ಪಾಡೇ ಒಂದು ಪದ ಕಾಣಣ್ಣ. ಬ್ಯಾರೆ ಪದ ಏನ್ನೆ?' ಅಂದಳು. 'ಹಂಗಂತ ನಗೀನೇ ಇರ್ದೇನಮ್ಮಿ? ಎತ್ತೊ ಒಂದ್ ಪದಾನ' ಅಂದಳು ಕೆಂಪೀರಿ.

ಯಾವೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮಿ
ಚಿಟುಕು ಚಿಟುಕುನ ಹೊಂಟಿರುವಿ
ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನೆ ಚದುರಂಗಿ ಚಿಟುವೆ
ಹೆಸರು ಹೇಳುದುರೆ ಮುತ್ತು ಸುರಿದಾವೆ?

ಮುತ್ತೇ ಸುರಿದಾವೋ ಮಾಣಿಕವೆ ಉದುರಾವೋ
ಊರು ನಮ್ಮೂರೊ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿದ್ದೋ
ಮಾರಸುಂದರ ವೆಂಕಟರಮಣಸಾಮಿ
ಚೀಟಿಸೀರೇಲಿ ಹುಣಿಸೆ ಚಿಗುರಂಗಿ ನೀ ರಮಣೆ
ಬರುತೀಯೇನೇ ಕುದುರೆ ತರುತೀನಿ
ಏಳೇಳು ಲೋಕ ತೋರಿಸಿ ಬರುತೀನಿ
ಅಣದೀರು ಆರಾಳೊ ತಮದೀರು ಮೂರಾಳೊ
ನಿನ್ನ ಊರು ಚಾವಡಿ ಕಂಬಕ ಕಟ್ಟಿ
ಜಡಿತಾರೊ ಏಳು ಹುಣಿಸೆಬರಳು ತರಿಸಿ
ಬಳಗಕ್ಕೆ ಬರವಿಲ್ಲ ಕೊಳಗ ನಗನಾಣ್ಣ
ಅಳೆಯೋರು ನಾವಮ್ಮಿ
ಅಳೆದೇವು ನಿನ್ನಣ್ಣ ತಮದೀರ ಉದ್ದ

ಊರು ಹಾಲಸಂದ್ರ ಹೆಸರು ಪದುಮಾವತಿ
ಯಾವಾಗ ಬರುತಿ ಕುದುರೀಯ ತರುತಿ
ಅಣ್ಣ ತಮದೀರು ಕಾಯ್ತಾರೆ ತ್ವಾರಣ ಕಟ್ಟಿ

ಅಮ್ಮಲು ಹಾಡು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ
ತಿಮ್ಮಕ್ಕನೋರ ಮುನಿಗನು ಹಾಡುಲು ಶುರು
ಮಾಡಿದ.